

вних і викликає підвищений інтерес у студентів. Під час проведення навчального процесу варто використовувати роботу з документами, наприклад із зовнішньоекономічними договорами (контрактами), товарно-супровідними документами. Бажано, використовувати даний метод систематично і регулярно. Цікавою та корисною є новітня тенденція, згідно якої популярними стають створення електронних ресурсів, за допомогою яких викладачі можуть організувати навчальний процес. Доволі прогресивним і новітнім методом є електронна співпраця з приводу виконання індивідуальних аналітичних завдань. Завдання мають науково-творчий характер і полягають у дослідженні динаміки розвитку та закономірностей різноманітних юридичних та економічних явищ.

Підсумовуючи все зазначена, варто сказати, що навчальний процес повинен включати в себе диференційовані методи підготовки студентів і бути цікавим.

*Малютін І. А., доц., канд. юрид. наук, доц.
кафедри теорії та історії держави і права*

ВДОСКОНАЛЕННЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ

Сучасна концепція розвитку вищої освіти передбачає нові підходи до процесу навчання у вищих навчальних закладах України. Одним з важливих її напрямів є вдосконалення самостійної роботи студентів.

Згідно з Положенням «Про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах», самостійна робота студента є основним засобом оволодіння навчальним матеріалом у вільний від обов'язкових навчальних завдань час, яке може здійснюватись різними засобами: використання лекційних матеріалів, підручників, навчальних посібників іншої літератури, наочних матеріалів, мережі Інтернет тощо, забезпечуючи таким чином інтерактивну взаємодію викладачів і студентів під час аудиторного навчання. Життєвий досвід доводить, що темп сучасного життя потребує постійного навчання, вдосконалення знань, оскільки будь-який навчальний заклад не може підготувати фахівця на майбутнє. Навчання випускників у подальшому продовжується самостійно і завданням вищого навчального закладу є формування у студентів

перш за все самостійності як способу життя в суспільстві, як риси особистості, а також знань, навичок і вмінь самостійно отримувати знання, аналізувати їх для прийняття вірних рішень, адже міцними будуть тільки ті знання, які студент здобув самостійно, завдяки власній думці, дії і досвіду.

Характерною особливістю отримання необхідних знань сучасного етапу розвитку вищої освіти є широке використання електронних мереж, а саме Інтернет, що з одного боку є дуже зручно і мобільно, з іншого може призвести до поверхневої, неякісної підготовки майбутніх фахівців. В чому саме простежується негативна сторона використання мережі Інтернет для студентів? Перш за все інформація в Інтернеті може бути застарілою, не правильною, про що студент може не здогадуватись. Завдання викладача як раз і полягає в тому, щоб надати допомогу, підказати студенту напрям пошуку істини. Інша проблема постійна зміна законодавства вимагає здебільшого працювати з чинними Законами, а не з підручниками, які не встигають реагувати на зміни до законодавства, оскільки підготовка підручника, навчального посібника тривалий процес.

Вирішення даного проблемного питання можливо через створення мережі електронних підручників у локальній мережі Інтернет КНЕУ імені Вадима Гетьмана, з правом авторів вносити зміни в їх текст за необхідністю: зміни в законодавстві, нові тенденції в розвитку науки тощо. Це дозволить університету економити значні кошти на друкування необхідної літератури і надасть можливість студентам мати до неї швидкий і якісний доступ, без будь-яких обмежень.

Саме на такому використанні навчальної літератури побудовано доступ до освіти у провідних університетах світу, де студент у будь-який час доби може скористатись можливостями університетської бібліотеки.

Навчальний процес у вищій школі відповідно до Болонського процесу, що запроваджено у вищу освіту України, має бути спрямований на підготовку освіченого фахівця, який вмінє ініціативно, творчо мислити, самостійно поповнювати свої знання та застосовувати їх у своїй практичній діяльності. Процес впровадження кредитно-модульної системи навчання у ВНЗ, вимагає від студентів великого обсягу самостійного опрацювання навчального матеріалу.

Практика викладання показує, що саме цей напрям роботи потребує вдосконалення як за рахунок аудиторної, так і поза аудиторної роботи студентів, де основним завданням викладача у вищій

школі стає не репродуктивне викладання знань, а організація активної самостійної роботи студентів націленої на якісне отримання знань.

Отже, самостійна робота студентів, як важлива складова навчального процесу, потребує нових підходів, докорінних змін і на сучасному етапі розвитку вищої освіти повинна стати основою, важливою частиною процесу підготовки майбутніх фахівців.

Мамчур В. М., канд. юрид. наук, доц.
кафедри теорії та історії держави та права

СЕМІНАР-ДИСКУСІЯ ЯК МЕТОД АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «ПРАВознавство»

Семінарське заняття — вид навчального заняття, що проводиться викладачем як правило в одній академічній групі шляхом обговорення разом зі студентами попередньо визначених питань з метою закріплення та більш глибокого засвоєння ними навчального матеріалу.

Залежно від форми обговорення виокремлюють такі різновиди семінарських занять (А.А. Алексюк): семінар запитань і відповідей; семінар — розгорнута бесіда; семінар — колективне читання; семінар, що передбачає усні відповіді студентів з подальшим їх обговоренням; семінар-дискусія; семінар, що передбачає обговорення й оцінювання письмових рефератів студентів; семінар-конференція; семінар — теоретична конференція; семінар — розв'язання проблемних завдань; семінар-прес-конференція; семінар — «мозковий штурм».

У навчальному процесі сучасних ВНЗ України семінарським заняттям відводиться значна частина навчального часу, в тому числі — для навчальних дисциплін, які не є профільними для студентів. Відомо, що, як правило, ставлення студентів до навчальних дисциплін, які не є профільними, є більш «прохолодним» у порівнянні зі ставленням до профільних навчальних дисциплін. Відсутність прямої зацікавленості у вивченні навчальних дисциплін, які не є профільними, зумовлює проблему вибору викладачем такої форми проведення семінару, яка б активізувала навчально-пізнавальну діяльність студентів.